

DEABRUAREN ZUBIA

Bazen behin, Kataluinako Izobol herrian, Poneta izeneko neska bat zegoen. Familia aberats batean egiten zuen lan. Lan astunak egin behar izaten zituen, usaren bila joatea zen gogorrena. Poneta ozta-ozta heltzen zen errektara. Urtero neska beren bat galtzen zen, eurria egiten zuenari, errektara eramanda. Poneta zeruari egunero eskatzen zion, errektara ez zezala eraman. Egun baten, ehiztari bat Poneta errektara ikusi zuen.

Berarengana joan, eta esan zion:

- Satanasi deitu.
- Nor da hori?

- Deabrua

Ehiztaria joan egin zen.

- Ez dut ezer galduko deitzen badiot.

Esan eta egin, Poneta Satanasi deitu zion:

- Deabruari eskatzen diot, errektara ez nazala eraman, ez gaur ez inoiz.

Egun osoa itxaroten egon zen, Deabrua beraren aurrean agertu zen arte. Kearen artean agertu zen, sufre usain ikaragarria-ekin.

- Entzun dut eskaria, onartzen dut. Baina, trukean arima emango didazu.

Arima ematea, bizitza galtzea da - Pentsatu zuen Ponetak.

- Oilarra jo orduko, zubia eginda egongo da - Esan zuen Deabrua.

Ponetari gauzatxo bat otu zitzaion.

- Ez.

Ponetak urte bat eman zuen zubia eraikitzen.

Egun batean, Poneta uraren bila joan zen. Ura hartzen zegoela, Deabrua agertu eta arima kendu zion, arnasik gabe gelditu eta zorabiatuta errekaratu erori zen. Esmatzean, Kobazulo batean zegoela konturatu zen.

Han, desagertutako neska meak zeuden, denak triste.

-Denak batera aterako gara -esan zuen Ponetari.

-Ez, Kobazulotik ateratzen bagara, Deabruak zigortuko gaitu -esan zuten neska meak.

-Denak batera joaten bagara, ezingo du gurekin!

Denak batera atera ziren. Irtetzean, ehiztaria Deabru bihurtzen ikusi zuten.

-Goazen hemendik!!! -esan zuen Ponetari.

Guztiak batera, korrika egiten hasi ziren. Baina, Deabrua haiek baino azkarragoa zen, eta Poneta harrapatu zuen neska me guztien artean.

Herri guztitik Ponetari buruz hitz egiten zuten, eta inork ez zuen Ponetari buruz geihago jakin.

Baina, Poneta munduko emakume neska meen herria bihurtu zen.